

Javier Godó, Artur Mas, Fèlix Millet i Joan Clos van presidir l'acte d'inauguració de City TV a l'abril del 2001.

Parents, amics, socis, burgesos i bilingües

què l'últim Govern de Jordi Pujol atorgués l'1 d'agost de 2003, quan David Madí feia i desfeia al Palau de la Generalitat, un múltiplex digital de quatre canals a Emissions Digitals de Catalunya, S.A., (EDC, SA) una societat que integrava una bona part de la selecta societat civil catalana que sempre ha acompanyat i envoltat Fèlix Millet en la seva trajectòria professional. El Grup Flaix, Òmnium Cultural, Mediapro i el Grup Cultural 03 també lluitaven per la TDT i en van quedar fora. La Generalitat es va acabar decantant pel grup Godó amb l'argument que era una oferta que suposava la consolidació en l'àmbit digital de la llicència analògica que prèviament ja tenia l'Orfeó Català. Una vegada més es notava la mà del poderós Millet.

EDC estava formada inicialment pel grup Godó, representat per la companyia Catalunya Comunicació, S.L., que disposava del 62,5% de les accions; Beat About, S.L., amb un 20%; Difusió Digital Societat de Telecomunicacions, SA, amb un 10%; Catalana de Televisió 2003, S.L., amb un 5%, i l'Orfeó Català, amb un 2,5%. S'ha de destacar que Catalana de Televisió 2003, S.L., és, en aquells moments, una societat en la qual figuren els empresaris catalans Sol Daurella, Artur Carulla, Antoni Vila Casas, Carles Co-

lomer i Maria Reig. D'acord amb l'oferta guanyadora, Emissions Digitals de Catalunya, S.A., apostava per posar en marxa un canal generalista, un altre de musical, un tercer d'infantil i un últim d'estils de vida.

EDC no solament no ha complert mai aquest punt del concurs, sinó que també està incomplint de forma reiterada les condicions de la concessió pel que fa a la normalització lingüística, la producció pròpia i la publicitat. Fins i tot ha convertit la programació de matinada de 8TV en un supermercat del porno en què s'intercanvien tota mena de relacions sexuals a través dels missatges per SMS *premium*. Ara, sis anys després de la concessió, al primer canal d'EDC hi trobem 8TV, com es va rebatejar 8TD, hereta de City TV, al novembre del 2006 per intentar relançar-la da-

Emissions Digitals de Catalunya, que va guanyar la TDT el 2003, té com a conseller Carles Vilarrubí, del sector dur de CiU

vant la seva baixa audiència. Els altres tres canals de TDT dels Godó, els ocupen 105 TV, Barça TV i EDC 3, que continua eme-

tent de forma vergonyosa repeticions de l'antiga City TV.

També és important subratllar que va ser la societat TVCAT, S.L., presidida per Fèlix Millet, la que es va encarregar de la gestió de 8TV fins al 2008, tant pel que fa als aspectes de producció com als de vendes, mentre que EDC era la societat de la freqüència. Destaca, a més, la presència en les reunions amb Millet de Carlos Godó, fill del comte de Godó i conseller delegat d'EDC, i de Carles Vilarrubí, conseller d'EDC i un dels homes forts de l'ala dura del sector de negocis de CiU. Vilarrubí és també un personatge controvertit per les seves relacions amb l'empresari Javier de la Rosa.

SIS SEMÀFORS VERDS

Aquesta relació entre Millet i els Godó ajuda a entendre per què, des del 2006 i fins que ha esclatat l'escàndol del Palau, *La Vanguardia* ha distingit a Millet amb sis semàfors verds. EDC i TVCAT es van fusionar el 30 de juny de 2008 i, avui dia, és l'empresa Catalunya Comunicació, S.L., el subhòlding de mitjans audiovisuals del grup Godó, el que té el 100% de les accions. L'Orfeó, per tant, ja no disposa del 2,5% inicial encara que la relació entre Millet i els Godó continua sent molt forta. ©

Les famílies Millet i Godó, a més de compartir projecte televisiu, mantenen lligams de parentiu i d'amistat. En el llibre *L'oasi català*, dels periodistes Pere Culler i Andreu Farràs, l'expressió del Palau de la Música recorda els seus temps d'infantesa, quan anava a jugar a la casa que les ties de Javier de Godó tenien a Pedralbes. Amb un somriure, Millet explica que al bell mig del menjador hi tenien un Rolls-Royce, tapat amb una funda, com qui cobreix un piano de la pols. Aquell automòbil de luxe havia servit per traslladar la família i, quan s'havien quedat sense xofer, el van deixar com un objecte de decoració. En els primers anys de la postguerra, mentre la majoria dels nens jugava al carrer amb el que podia, n'hi havia que s'ho passaven de meravella amb el Rolls-Royce aparcat al saló. Aquella burgesia era així.

Per aquelles casualitats, *L'oasi català*, una excel·lent monografia sobre la burgesia barcelonina, comença amb una frase de Fèlix Millet: «Som uns quatre-cents i sempre som els mateixos», deia amb referència a les persones que freqüenten les múltiples entitats en les quals ell ha tingut un paper rellevant: l'Orfeó Català, el Cercle del Liceu, la llotja del Barça, la Caixa... Efectivament, en les juntes o patronats de les juntes o institucions més il·lustres de Barcelona sempre apareixen els mateixos cognoms.

També és curiós que l'expressió del Palau de la Música subratlli que, durant el franquisme, els Millet «teníem més vincles amb les famílies que es van preocupar per la supervivència del país». Així, Millet recorda que Manolo Bertrand, que va presidir el Liceu –amb Fèlix Millet de

El dinar de bodes de la filla gran dels Millet es va fer l'any 2000 al Palau de la Música, en presència de les bones famílies barcelonines

vicepresident –o Carlos de Godó, malgrat que acostumen a parlar en castellà, «a mi se m'adrecen en català». Millet apunta que «aquests tipus de famílies no van donar mai importància a la qüestió de la llengua. Van optar pel castellà per una qüestió de poder».

Al dinar de bodes de la filla gran de Fèlix Millet, Laia Millet, que es va celebrar al setembre de l'any 2000 al Palau de la Música, hi van assistir les «bones famílies»: Javier i Carlos de Godó, Manolo Bertrand, Mariona Carulla, Carme Mateu, Albert Costafreda..., a més d'altres cognoms vinculats a famílies amb pedigrí polític com Narcís Serra, Xavier Trias Vidal de Llobatera, Josep Pujol Ferrusola, Santiago Fisas... ©

LES XIFRES

● L'ORIGEN

Òmnium i l'Orfeó

Les dues entitats van rebre el 1997 la gestió de dos canals de TV, que van acabar convertint-se en City TV i en Flaix TV.

● NEIX CITY TV

Permisos dubtosos

City TV neix a l'abril del 2001 i comença a emetre amb la llicència que havia estat propietat de l'Orfeó Català.

● LA TDT

Godó sempre hi guanya

El darrer Govern de Jordi Pujol premia el grup Godó amb un múltiplex de TDT que gestiona Emissions Digitals de Catalunya.

● ELS INCOMPLIMENTS

8TV parla castellà

El primer canal del grup Godó, 8TV, incompleix les condicions de la concessió pel que fa a la normalització lingüística.